

РЕШЕНИЕ

№ 459

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3441** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Г. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 1040-21-249/02.03.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-5375-4/18.12.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждане № 214-00-5375-1/04.10.2016г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО и Разпореждане №214-00-5375-5/18.12.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл.54ж, ал.1 и вр. чл.10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, като правилни и законосъобразни. В жалбата се излагат подробни съображения, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са незаконосъобразни, като постановени от некомпетентен орган, при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Моли съда да отмени оспорения административен акт и потвърдените разпореждания. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски. Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуалния си представител

юк. П. оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на представения списък за разноски на жалбоподателя.

От фактическа страна:

Със заявление вх. №214-00-5375/30.09.2016г. Г. е сезирала Директор на ТП на НОИ – С.-град с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО. Съгласно справка за приети, върнати и липсващи документи, към него е приложила копие от заповед № 199/29.09.2016г. за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 29.09.2016г., на основание чл. 71, т. 1 от Кодекса на труда, издадена от осигурител [фирма],[ЕИК], трудова книжка и копие от документ с данни за лична банкова сметка. С разпореждане № 214-00-5375-1/04.10.2016г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал.1 и чл.54в, ал. 1 от КСО, на жалбоподателката е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 29.09.2016г. до 28.05.2017г. вкл., в размер на 26,87 лв. дневно.

При осъществен последващ контрол от контролен орган на ТП на НОИ – С. град е извършена проверка по разходите на ДОО на [фирма],[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019г., в който са обективирани резултатите от проверката. Установено е по данни от Търговския регистър, че [фирма],[ЕИК] е регистрирано с Решение № 1/04.08.2005г. по ф. д. 8627/2005 на СГС, със собственици на капитала и управляващи Г. Н. и Д. Д.. На 08.05.2012г. в ТР за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан И. К. Д., ЕГН [ЕГН], като съгласно данни от ТР е установено, че лицето е собственик/ управител общо на 8 дружества. За И. Д. са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови правоотношения с различни дружества за периода 2004 - 2015 г., съгласно които лицето е заемало длъжности „кофражист“, „ниско квалифициран работник в строителството“, „общ работник“, „охранител“, „работник строителство“, „бояджия сгради“.

От страна на проверяваното дружество съгласно Наредба № 5 от 29.12.2002г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ са подадени уведомления за сключване/ прекратяване на 342 бр. трудови договори с 280 лица, като договорите са сключени за периода от м. 02.2007 г. до м. 04.2019 г. вкл. в компетентната ТД на НАП, към момента действащ е един трудов договор.

За наетите лица за цитирания период са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен “01“- за работещи по трудови правоотношения, с осигурителен доход вариращ от средния до максималния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години). Подавани са данни с декл. обр. 1 на едни и същи дати през 2017-2018 г. за периоди от 2012 до 2016г. за голям брой лица с вид осигурен ”14“ - за работещи без трудови правоотношения с осигурителен доход близък или равен на средния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години).

В ТР не са публикувани годишни финансови отчети за дейността на дружеството от 2011 г. до момента.

При извършена справка в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ е установено, че за периода от месец ноември 2010г. до месец март 2019г. вкл. няма данни за внесени дължимите осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към датата на проверката задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в

размер на 232 815.61 лв. (изчислен по подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в ТД на НАП).

От страна на дружеството са установени подадени в ТП на НОИ - С. град приложения с попълнени данни и ползване права за временна неработоспособност - в размер на 40 475.03 лв., отнасящи се за 10 лица.

В [фирма] са наемани лица за кратък период от време, като след прекратяване на правоотношението си, същите са подавали заявления за отпускане на парично обезщетение за безработица.

При осъществената на 13.09.2019г. проверка на място от контролните органи на ТП на НОИ - С. град на адреса вписан в ТР за седалище на дружеството [населено място],[жк], [улица], ет. 1, не е открит управител или представител на дружеството, не е установена табела указваща наличие на фирма [фирма].

С писмо изх. № 1043-21-625#3/11.06.2019г. до ТД на НАП - С. град е изисквана информация, относно упражняваната от [фирма], ЕИК[ЕИК] търговска дейност, подаваните годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, годишни финансови отчети, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, регистрираните обороти, както и дали лицата, за които от страна на дружеството са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО са упражнявали трудова дейност в дружеството.

Видно от отговор вх. №1043-21-625#4/18.07.2019г. от ТД на НАП - С. град: има данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран приходи и разходи за периода от 2010г. до 2012г. вкл., няма данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2013г. до 2018г. вкл., дружеството няма регистрирани фискални устройства, няма отчетени обороти. Данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода 01.01.2014г. - 31.03.2019г. са подавани по интернет с КЕП на името на И. Д..

С оглед резултата от извършената проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], обективирана в Констативен протокол № KB-5-21-00673548/18.09.2019г. и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. I от КСО, контролните органи са приели, че те не са осигурени лица, в т.ч и жалбоподателката Г.. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

Предвид гореизложеното, на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са издадени Задължителни предписания за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от месец януари 2013г. до месец март 2019г. вкл., в т.ч. и за жалбоподателката Г..

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на [фирма], ЕИК[ЕИК] за указания период.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С оглед цитираните нормативни разпоредби, резултатите от извършените проверки на

[фирма], ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана търговска дейност, респ. трудова дейност от лицата, наети по трудови правоотношения, подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Г. за процесния период са заличени. Жалбоподателката Г. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.”

С Разпореждане № 214-00-5375-4/18.12.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждане № 214-00-5375-1/04.10.2016г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО.

С Разпореждане №214-00-5375-5/18.12.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл.54ж, ал.1 и вр. чл.10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, като правилни и законосъобразни.

Срещу двете разпореждания е подадена жалба от страна на Г., като е налице произнасяне на административния орган с Решение № 1040-21-249/02.03.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-5375-4/18.12.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждане № 214-00-5375-1/04.10.2016г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО и Разпореждане №214-00-5375-5/18.12.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл.54ж, ал.1 и вр. чл.10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, като правилни и законосъобразни.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби. Разпореждане № 214-00-5375-4/18.12.2021г. и Разпореждане №214-00-5375-5/18.12.2020г. са издадени от компетентен орган – Г. Г. – ст. експерт по осигуряването за безработица, на който с изрична заповед № 1015-21-45/13.07.2020 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, е възложено да издава разпореждания, при изпълнение на възложените функции на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3, във връзка е чл. 114, ал.1 от КСО. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал.5, т.2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на

НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства. В този смисъл неоснователни са твърденията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения.

Относно материалната законосъобразност на оспорения административен акт съдът съобрази следното:

Оспорените разпореждания са постановени след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за Г. Г. от [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 02.06.2015г. до 29.09.2016г. вкл. и установяване, че Г. не е било осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действаш при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго

длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Разпоредбата на ал. 2 предвижда, че влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато:

1. са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица;
2. паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато или неправилно е отказано отпускането му.

В настоящата хипотеза, в оспорваното разпореждане Разпореждане № 214-00-5375-4/18.12.2021г. органът се е позовал на разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Целта на разпоредбата е да създаде възможност за въвеждане на съответствие между правата, произтичащи от реалното фактическо положение, и последиците, разпоредени с акта за отпускане, изменение, отказване, спиране, възобновяване на обезщетението за безработица, като единствените изисквания са приложените документи или доказателства да са нови и обуславящи правото или параметрите на обезщетението за безработица. Направената промяна задължава ръководителя на осигуряването за безработица да направи нова преценка по правото на ПОБ по подаденото от жалбоподателя заявление за отпускането му, като правилно и законосъобразно е прието, че лицето не е осигурено при посочения осигурител и няма право на ПОБ.

С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, е направен материалнозаконосъобразният извод, че за периода от 02.06.2015г. до 29.06.2016г. вкл. жалбоподателят не отговаря на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО.

Оспореното решение несъмнено съответства и на целта на закона. Както вече се коментира, целта на разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е да създаде възможност за въвеждане на съответствие между правата, произтичащи от реалното фактическо положение, и последиците, разпоредени с акта за отпускане изменение, отказване, спиране, възобновяване на обезщетението за безработица. Посредством решението тази цел ще бъде постигната, поради което не е налице отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

При така изяснената правна и фактическа страна на спора, съдът намира, че оспорените Разпореждане № 214-00-5375-4/18.12.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждане № 214-00-5375-1/04.10.2016г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО и Разпореждане №214-00-5375-5/18.12.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл.54ж, ал.1 и вр. чл.10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО и потвърдителното решение на Директора на ТП на НОИ С., са правилни и законосъобразно постановени, а предявената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съгласно чл.119, ал.1 вр. чл. 117, ал.1, т.2, б. „б“ от КСО, решението е окончателно.

По разноските.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 1040-21-249/02.03.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-5375-4/18.12.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждане № 214-00-5375-1/04.10.2016г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО и Разпореждане №214-00-5375-5/18.12.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл.54ж, ал.1 и вр. чл.10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО

ОСЪЖДА Г. Д. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С. - град по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: